

vig bliver endnu større end før, saaledes at Kongegaaden bliver gjort dybere, ja, saa dyb og bred, at det skal falde vanskeligt at slaae nogen Bro derover. Og denne ständerfke Repræsentation, den skal have besluttende Myndighed! Na ja! Men der er ikke talt eet Ord om, at, førend den faaer denne besluttende Myndighed, vil det blive udtalt som Grundvold for enhver videre Forhandling, at Slesvig er et under Kongen af Danmark som selvstændig europæisk Magt, og ikke under Kongen som Hertug af Holsteen, eller som tydsk Fyrste, hørende Land, og at det som Folge deraf er Landsforæderi at andrage paa at bringe det ind under en anden Stats høi hed. Men saa er det jo en simpel Consequent, at, hvad den sidste slesvigfke Ständerforsamling modtog, forinden det endnu kom til blodig Bold, Andragendet paa at forenes med Holsteen, og, hvad dette senere udviklede sig til, Andragendet om at gaae ind under tydsk Stats høi hed, at det er, saasnart Præsident og Secretairer ere valgte, det Første, som vel vil blive bragt frem paa den ständerfke, besluttende Forsamling for Slesvig. Men det forekommer mig dog virkelig at være en forunderlig Udsigt, og en Udsigt, som jeg skulde troe, det havde staaet i Ministeriets Magt at give os et Bink om, hvorvidt det virkelig har ifinde at lade det komme til, som alle de øvrige foregaaende Forholdsregler gjøre det muligt at forudsætte, eller hvorvidt det har ifinde at modvirke det, hvortil der ikke findes mindste Spor af Ytringer i Kundgjørelsen eller i Ministeriets Udtalelse.

Det blev sagt sidst af en høiæret Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Orsted), at Danmarks Rigsdag kunde jo overhovedet kun faae en raadgivende Indflydelse paa de Forhandlinger, som nu foreligge, som man i Thinget saa ivrigt spurgte om, og som man længtes efter snart skulde tage deres Begyndelse, medens Ministeriet syntes at antyde, at vi skulle vente paa dem, indtil de hidtil oprørfske Landsdele havde faaet Landdage med besluttende Myndighed, eller de ialtsald havde faaet Provindsstænderne igjen. Ja, jeg seer det sandelig nok, at Danmarks Rigsdag ikke har Udsigt til at faae Andet end en raadgivende Indflydelse i saa Henseende. Det er ganske vist. Jeg

seer Mere end det, jeg seer, at den raadgivende Forsamling i Slesvig har al mulig Udsigt til, dersom Luftningerne og Strømningerne blive de samme i Europa, at faae besluttende Myndighed, saa vi ville komme til, hvad der for en Politiker af Profession maa være et interessant Phænomen, at give det Stuespil, at en Rigsdag med besluttende Myndighed er nødt til uden Videre at vedtage, hvad der kommer til den som et Resultat af sige Forhandlinger; men at en Rigsdag, som kun har raadgivende Myndighed, men som støtter sig til Ulandet, støtter sig til, hvad Statsrådspræsidenten tydede hen paa ved Talen om den Tid, i hvilken vi endnu have Noget at frygte og haabe af Ulandet, at en Landdag, som støtter sig til denne Frygt og dette Haab, derved bliver ifstand til at sætte sin Billie igjen.

Dette er for mig Grunde nok, skjøndt jeg er vis paa, naar jeg ikke derved trattede Thingets Taalmodighed, at jeg kunde nævne mange flere, dette er for mig Grunde nok, disse foreliggende Kjendsgjerninger, til at tilraade og erklære, hvad jeg agter at vedstaae under ethvert Forhold og under enhver Omstændighed, Vinden blæse fra hvad Kant den vil, at, med al den Agtelse, jeg har og fremdeles maatte bevare for alle de ærede Personer af Statsraadet, dem, jeg kjender lidt nærmere, og dem, jeg ikke videre kjender, saa har jeg som danst Rigsdagsmand og i det Hverv, hvori jeg staaer her, — paa Folkets Begne, forsaavidt jeg er en Deel af dem, der tale paa Folkets Begne, og til min Konges Tjeneste, forsaavidt jeg netop staaer her for at gjøre tro Tjeneste for min Konge — kun at udtale Mangel paa Tillid til, at dette Ministerium enten kan eller vil føre os saaledes gjennem disse Forhold, som det paa nogen Maade kan være taaleligt for Danmark. Og mere end taaleligt forlanger jeg ikke: jeg er over de Aar, hvor man i Almindelighed sværmer; jeg var ikke med at sværme i 1848; jeg var ikke „ivrig Demokrat“, da dette Navn var det ene gjældende, og jeg var ikke „ivrig Eiderdansk“, da det Navn var det gjældende.

Der er endnu en Ting, jeg maa bede om Tilladelse til at komme til. Efterat jeg har